

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové, ve věci

žalobce: **L. D.**
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Hrstkou
se sídlem 17. listopadu 238, Pardubice

proti
žalované: **Slezská univerzita v Opavě**, IČ 47813059
sídlem Na Rybníčku 626/1, 746 01 Opava

**o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2025, č. j. SU-PS/1077/2025/12688/OPF,
ve věci vyměření poplatku za studium,**

takto:

- I. Rozhodnutí Slezské univerzity v Opavě ze dne 11. 8. 2025, č. j. SU-PS/1077/2025/12688/OPF, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10 140 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Hrstky, advokáta se sídlem 17. listopadu 238, Pardubice.

Odůvodnění:

1. Předmětem sporu je poplatek, který byl žalobci, jakožto studentovi, který přesáhl standardní dobu studia, vyměřen a žalovanou neprominut, ačkoliv se žalobce dovolával důvodů hodných zvláštního zřetele podle Statutu žalované Slezské univerzity.
2. Žalobce ve své žalobě namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které podle něj prakticky neobsahuje odůvodnění. Z rozhodnutí není patrné, jak se žalovaná vypořádala s žalobcem dovolávanými důvody zvláštního zřetele hodnými spočívající v nutnosti financovat rekonstrukci poškozeného (zaplaveného) rodinného domu. Důvod zamítnutí, že fotografie nespádají mezi doklady k poskytnutí úlevy, není správný, protože samotný statut Slezské univerzity důvody pro snížení či prominutí vyměřeného poplatku nijak nespecifikuje, když se jedná o sběrnou kategorii. Ačkoliv výrok napadeného rozhodnutí hovoří o „změně“ v rozhodnutí o vyměření poplatku, tato z něj nevyplývá, nevyplývá ani z odůvodnění.
3. Žalobce dále namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce zopakoval, že své odvolání opřel o dva důvody zvláštního zřetele hodné. Potřebu financovat opravu záplavami poničeného domu svých rodičů, jejichž je jediným potomkem, a nesložení žádné zkoušky v prvním ročníku, což žalobci bránilo ve studiu pokračovat. K prvnímu důvodu žalobce připustil, že uvedl málo informací. To však vyplývalo z omezeného rozsahu formuláře a žalobce byl připraven na výzvu žalované jakékoli potřebné informace dotvrdit a doložit. Žalovaná však svým postupem, kdy se odvoláním po věcné stránce nezabývala, právo odvolat se prakticky vyprázdnila a porušila svůj Statut a vnitřní předpisy i základní zásady činnosti správního orgánu. Podle žalobce je postižení majetku v důsledku živelné pohromy typickým důvodem zvláštního zřetele hodným. K druhému důvodu žalobce uvedl, že žalované muselo být zřejmé, že žalobce zanechal studia již na samém jeho počátku, když nesložil žádnou ze zkoušek, předepsaných pro první ročník, což mu v dalším studiu bránilo, a přesto mu žalovaná vyměřila poplatek za další semestr, i když do něj žalobce nemohlo jakkoliv nastoupit. Vyměření poplatku je tedy formalistické, nikoliv odůvodněné tím, že by měl žalobce skutečně studovat déle, než je zákonem vymezená doba.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí považuje za odůvodněné. Žalobce důvod odvolání uvedl jen kuse. Není pravdou, že musel použít formulář předvídaný pro odvolání, ten je pouze základním pomocníkem/ návodem. Nahlédnutím do katastru nemovitosti žalovaná zjistila, že žalobce není vlastníkem nemovitosti, jejíž opravu měl financovat. Že jde o nemovitost rodičů uvedl až v žalobě. Druhý tvrzený důvod spočívající v nesložení žádné zkoušky považuje žalovaná za absurdní. Fotografie skutečně nejsou důvodem k poskytnutí úlevy. Úleva směřuje k tomu, aby studenti byli povinni hradit poplatek úměrně svým finančním a sociálním možnostem. Žalobce však v odvolání nic ohledně toho nespecifikoval. Ke změně rozhodnutí žalovaná uvedla, že nově vázala splatnost poplatku na doručení rozhodnutí o odvolání, z důvodu délky odvolacího řízení. Žalovaná považuje dovolávání se živelné pohromy, mezi kterou a vyměření poplatku uplynulo deset měsíců, a škody na cizím majetku, za účelové. Dále s odkazem na zákon o vysokých školách vysvětlila období, za které se poplatek platí.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalované žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené

rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci byl vyměřen poplatek za studium rozhodnutím děkana Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné, Slezské univerzity v Opavě ze dne 9. 7. 2025, č. j. SU-PS/941/2025/12688/OPF ve výši 14 490 Kč pro období dalších šest měsíců, tedy od 17. 6. 2025 do 16. 12. 2025, a to z důvodu přesáhnutí standardní doby studia. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. K odvolání využil formulář. V odvolání zaškrtnutím příslušné volby požádal o prominutí poplatku z důvodů hodných zvláštního zřetele podle čl. 26 odst. 7 h) Statutu Slezské univerzity. Uvedl, že žádá „o prominutí poplatku za studium z důvodu zasažení rodinného domu na Ch. 680/12 O. povodní a záplavou 3m vody (dokládám fotkami). Všechny finance z podnikání, kvůli kterému jsem nedokázal zdárně absolvovat ani jednu zkoušku v prvním a druhém semestru 1 ročníku, jdou na nápravu škody této katastrofy. Nebyl jsem si vědom překročení řádné doby studia o 1 den a studium obratem po této žádosti ukončím. Děkuji“.
7. Žalovaná napadeným rozhodnutím prorektorky ze dne 11. 8. 2025, č. j. SU-PS/1077/2025/12688/OPF, o odvolání rozhodla změnou prvostupňového rozhodnutí. Ponechala výši poplatku a termín splatnosti poplatku stanovila na 90 dnů ode dne doručení rozhodnutí.
8. Krajský soud přisvědčuje žalobci, že napadené rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností, a to z více důvodů.
9. Podle § 58 odst. 3 první věta zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále jen „zákon o vysokých školách“), v případě překročení standardní doby studia zvětšené o jeden rok stanoví veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu. Tento poplatek podle § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách může rektor v rámci odvolacího řízení snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy. Vzhledem k tomu, že zákon o vysokých školách pro řízení o poplatku nevyloučil zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“), použije se na toto řízení správní řád podle jeho § 1 odst. 2.
10. Podle § 82 odst. 2 první dvě věty s. ř., odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
11. Podle § 89 odst. 2 s. ř., odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

12. Podle § 90 odst. 1 písm. c) věta před středníkem „s. ř.“, *jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit.*
13. Podle § 68 odst. 3 s. ř., *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.*
14. V nyní posuzované věci žalobce podal odvolání, aniž by však uvedl rozsah, v jakém napadl prvostupňové rozhodnutí, a v čem spatřuje jeho rozpor s právními předpisy. Současně požádal o prominutí vyměřeného poplatku za překročení doby studia, jak umožňuje výše citované ustanovení § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách.
15. Neuvedl-li žalobce rozsah, ve kterém prvostupňové rozhodnutí napadl, byla žalovaná podle výše cit. § 89 odst. 2 s. ř. přezkoumat jeho soulad v právními předpisy v celém rozsahu. Což zřejmě učinila, neboť rozhodla formou změny, tedy rozhodnutím podle § 90 odst. 1 písm. c) s. ř. předvídaným pro rozpor prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy. Nicméně, z výroku napadeného rozhodnutí není patrné, v čem tato změna spočívá. Porovnáním výroku prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí lze zjistit pouze, že prvostupňové rozhodnutí váže termín splatnosti „do 90 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí“ a napadené rozhodnutí „do 90 dnů ode dne doručení rozhodnutí“. Oba výroky jsou tak totožné s výjimkou chybějícího přídavného jména „tohoto“. Pokud mělo být změnou posunutí splatnosti poplatku, jak žalovaná uvedla ve vyjádření, pak z výroku není zřejmé, doručením kterého rozhodnutí počíná běh 90denní lhůty, když tento konstatuje pouze „doručením rozhodnutí“. Ohledně změny prvostupňového rozhodnutí není v odůvodnění uvedeno vůbec nic, nelze tedy seznat, jak žalovaná o prvostupňovém rozhodnutí uvažovala a zda skutečně rozpor s právními předpisy shledala a v čem spočívá. Ustanovení § 68 odst. 3 s. ř. žalovaná pominula. Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a vnitřní rozpornost ve výroku, který má být měnící, ale změna v něm není uvedena, a nepřezkoumatelné pro absenci odůvodnění změny.
16. Nesrozumitelnost výroku spočívá rovněž v tom, že není zřejmé, jak žalovaná rozhodla o žádosti žalobce o prominutí poplatku. Žalobce požádal ve smyslu cit. § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách, o prominutí poplatku z důvodu zvláštního zřetele hodných. Úprava § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách je zvláštní právní úpravou, která do odvolání proti rozhodnutí o vzniku povinnosti zaplatit poplatek za studium vložila možnost jeho modrace, a to z moci úřední nebo na žádost studenta. Uplatnil-li tedy žalobce v rámci odvolání proti vyměření poplatku za studium též žádost o jeho prominutí, musí o této žádosti žalovaná rozhodnout. Rozhodnutí však žádný výrok vztahující se k prominutí poplatku neobsahuje.
17. Neobsahuje ho ani implicitně v tom, že výše poplatku vyměřená prvostupňovým rozhodnutím a napadeným rozhodnutím je stejná. Z toho by bylo možné dovodit, že

žalovaná žalobcově žádosti o prominutí nevyhověla a ani neshledala důvody pro jeho snížení. Z vyjádření žalované k žalobě vyplývá, že takto to měla mít v úmyslu, kdy pouze chtěla rozhodnout o odložení splatnosti. Nic z toho však ve výroku uvedeno není a tento je nesrozumitelný a vnitřně rozporný.

18. Napadené rozhodnutí je dále nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ohledně žádosti o prominutí poplatku. Pokud měla žalovaná v úmyslu nevyhovět žalobcově žádosti o prominutí poplatku, pak lze přisvědčit žalobci, že v tomto směru odůvodnění chybí. Žalobce žádal o prominutí z důvodu poškození rodinného domu povodněmi, což mu způsobilo nečekané finanční náklady. Žalovaná uvedla, že „tíživá finanční situace nebyla doložena relevantními doklady“. Z toho není patrné, zda žalovaná připouští, že žalobcovu situaci považuje za důvod zvláštního zřetele hodný a pouze tento neprokázal, a proto poplatek neprominula a nesnížila a neodložila jeho splatnost (zde není jasné, jak žalovaná rozhodla). Nebo zda se o důvod zvláštního zřetele hodný nejedná a proč. Pojem „důvod zvláštního zřetele hodný“ je neurčitý pojem. Žalovaná proto byla povinna vysvětlit jeho obsah a porovnat jej s žalobcem uvedenou situací, což neučinila. Co žalovaná považuje za důvod zvláštního zřetele hodný nelze dovodit ani ze Statutu žalované, kterému odpovídá formulář pro odvolání, který žalobce využil. Statut k tomuto pojmu totiž žádné vysvětlení nedává, jak soud ověřil nahlédnutím do jeho znění zveřejněného na internetových stránkách žalované. Lze přisvědčit žalobci, že jde o sběrnou kategorii pro situace, které nelze podřadit pod jiné specifické situace, na které Statut a jemu odpovídající formulář výslovně pamatuje (výše studijního průměru, sportovní činnost, ukončení studia úspěšnou závěrečnou zkouškou, sociální situace). Pokud tedy žalovaná měla za to, že žalobcem uváděná situace je či není důvodem zvláštního zřetele hodným, byla povinna podrobně vysvětlit, proč tomu tak je. Stejně tak byla povinna uvést, zda jím uváděná situace odůvodňuje či neodůvodňuje prominutí, snížení nebo odložení splatnosti poplatku, když zákon o vysokých školách připouští tyto tři možnosti. Dále není zřejmé, proč žalobcem předložené fotografie nejsou podle žalované „relevantní“. Není zřejmé, zda předložené důkazní prostředky (fotografie) považuje žalovaná za nerelevantní a neprovedla je jako důkazní prostředek, tedy zda jsou takové, které prokazují žalobcem uváděnou skutečnost, která je ale nepodstatná pro posouzení žádosti. Nebo zda nejsou důkazy prokazujícími žalobcem tvrzené skutečnosti (poškození domu při záplavách a vznik finančních nákladů).
19. Jak už krajský soud uvedl výše, žalovaná nijak neodůvodnila, proč přistoupila ke změně prvostupňového rozhodnutí a v čem tato změna spočívá. Pokud je změnou změna splatnosti poplatku, pak neuvedla, zda důvodem změny je nezákonnost či nesprávnost prvostupňového rozhodnutí a v čem spočívá, nebo zda posunutí splatnosti učinila v rámci v rámci svého uvážení podle § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách. Neodůvodnila ani volbu nové doby splatnosti.
20. Soud přisvědčil žalobci i v tom, že řízení o odvolání proti vyměřenému poplatku a o žádosti o jeho prominutí se řídí správním řádem. Na postup žalované proto dopadá též ustanovení § 37 odst. 3 s. ř., podle kterého *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu*. Pokud měla žalovaná za to, žádost žalobce o prominutí poplatku není odůvodněna nebo jeho důvodná tvrzení nejsou prokázány, pak byla povinna jej vyzvat k jejich doplnění a předložení důkazních prostředků a poskytnout

mu k tomu přiměřenou lhůtu, což však neučinila. Toto procení pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí vzhledem k vyjádření žalované ohledně předložených fotografií.

21. Krajský soud nepřehlédl, že ve vyjádření k žalobě žalovaná uvedla důvody, které ji k rozhodnutí vedly. Předmětem přezkumu je však napadené rozhodnutí. Judikatura správních soudů setrvale judikuje, že k doplnění napadeného rozhodnutí ve vyjádření k žalobě nelze přihlídnout. Důvody, pro které bylo vydáno rozhodnutí, musí správní orgán vtělit do jeho odůvodnění a nikoliv je doplňovat v řízení před správními soudy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002 – 25, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43, č. j. 10 Afs 352/2019-26, bod 28 nebo ze dne 19. 11. 2024 č. j. 7 Ads 167/2024-36 bod 28).
22. Krajský soud shrnuje, že přisvědčil žalobní námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, a rovněž tak námitce procesního pochybení, které mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, proto je zrušil postupem podle § 76 odst. 1 písm. a), c) s. ř. s. bez jednání.
23. V dalším řízení žalovaná odstraní nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a vnitřní rozpornosti výroku rozhodnutí, jak soud vysvětlil výše, a rozhodne též o žalobcově žádosti o prominutí poplatku. Dále své rozhodnutí odůvodní tak, aby odpovídalo § 68 odst. 3 s. ř. Pokud bude mít za to, že žalobcova žádost o prominutí poplatku neobsahuje důvody nebo důkazy k jejich prokázání, bude postupovat podle § 37 odst. 3 s. ř. Při rozhodování o žádosti o prominutí poplatku neopomene, že podle § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách má právo správního uvážení. To však neznamená, že by její úvaha mohla být neodůvodněná nebo že by mohla být libovolná; i zde platí, že nesmí vybočit z mezí a hledisek stanovených zákonem, musí být v souladu s pravidly logického usuzování, musí být odůvodněna tak, aby bylo zřejmé, zda správního uvážení nezneužila, či nepřekročila jeho meze a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Z těchto hledisek správní uvážení podléhá přezkumu soudu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46, ze dne 21. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, či usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2000, sp. zn. II. ÚS 361/2000).
24. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se krajský soud nemohl zabývat jeho vytýkanou nezákonností.
25. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejímuž zaplacení soud žalovanou zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 4 620,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za dva úkony právní služby, příprava převzetí zastoupení, sepsání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky a dvakrát režijní paušál ve výši 450,- Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 vyhlášky. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovanou k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s.

Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 16. dubna 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl předsedou senátu Mgr. Jiřím Gottwaldem ve věci

žalobce: **L. D.**
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Hrstkou
sídlem 17. listopadu 238, 530 02 Pardubice

proti
žalované: **Slezská univerzita v Opavě**, IČO: 478 13 059
sídlem Na Rybníčku 626/1, 746 01 Opava

**o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 8. 2025, č.j. SU-PS/1077/2025/12688/OPF,
ve věci vyměření poplatku za studium, o opravě rozsudku,**

takto:

Výrok II. rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2026, č.j. 25 A 51/2025-36, který nabyl právní moci dne 22. 4. 2025, **se opravuje** tak, že se původně nesprávně uvedená částka, která představuje náhradu nákladů řízení ve výši 10 140 Kč, opravuje na správnou částku ve výši **21 404,10 Kč**.

Odůvodnění:

1. Při zpracování ve výroku uvedeného rozsudku došlo k početní chybě, spočívající v uvedení nesprávné částky, kterou je žalovaná povinna žalobci uhradit na náhradě nákladů řízení.
2. Podle ust. § 54 odst. 4 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), *opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.*
3. Z obsahu spisu je zjevné, že právní zástupce žalobce provedl v řízení celkem tři úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 a 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, a to 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) návrh ve věci samé, 3) replika. Za každý z provedených úkonů právní služby přitom náleží odměna ve výši 4 620 Kč, celkem tedy $3 \times 4\,620\text{ Kč} = 13\,860\text{ Kč}$. K takto vypočtené částce náleží podle § 13 odst. 4 citované vyhlášky rovněž paušální náhrada hotových výdajů ve výši $3 \times 450\text{ Kč} = 1\,350\text{ Kč}$, celkem tedy 15 210 Kč.
4. Jelikož právní zástupce žalobce před vydáním rozsudku soudu osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu z celkové odměny ve výši 15 210 Kč také náhrada za daň z přidané hodnoty 21 % ve výši 3 194,10 Kč, celkem tedy 18 404,10 Kč.
5. Nadto náleží advokátu podle § 13 odst. 1 citované vyhlášky náhrada soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, celkem tedy částka ve výši 21 404,10 Kč.
6. Jelikož všechny účtované úkony vyplývaly z obsahu spisu již před vydáním rozsudku,

Shodu s prvopisem potvrzuje

dospěl soud k závěru, že se jedná o chybu v počtech, kterou je nutno opravit opravným usnesením tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Ostrava 14. května 2026

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu